

Mysterieuze brieven zetten aan tot zelfonderzoek

Door onze medewerker
Sander Janssens

Een klein altaar in hartje Amsterdam, verstopt in een zwarte kluis aan een muur. Als je er niet naar op zoek bent, loop je er zo voorbij. In de kluis klinkt muziek, er hangen tientallen briefjes. Het zijn korte dankbetuigingen, gericht aan 'het schapenkind'.

Terug in de tijd. Vier weken eerder viel de eerste brief op de mat. Ondertekend door het schapenkind, die in mysterieuze taal vertelde nergens in te passen. „Ik verschijn in de hoofden van mensen. Zoals in dat van jou.”

Het is onderdeel van de pilot van *The Sheeptown Project* van theatermaker Alexandra Broeder. In de aanloop naar een grotere voorstelling of theatrale installatie in de zomer, namen de afgelopen maand een beperkt aantal mensen aan de pilot deel. Daarin werden de eerste stappen gezet naar het creëren van het universum van het schapenkind.

Als geen ander weet Broeder magische werelden met een rafelige toets te creëren. Haar werk wordt vaak uitgevoerd door kinderen, maar is expliciet bedoeld voor volwassenen. Kinderen - met hun veronderstelde onbevangenheid, en eerlijk tot op het bot - houden een vaak gitzwarte spiegel voor. Zo onderzoekt Broeder op meerduidige wijze complexe thema's als de dood, angst en eenzaamheid. Sinds 2017 werkt ze intensief samen met cliënten uit de jeugdpsychiatrie, zoals in *The tree* (2020).

The Sheeptown Project is een doorlopend theatraal onderzoek waarin Broeder via verschillende vormen onze omgang met psychische kwetsbaarheid onderzoekt. Omdat corona fysieke ontmoetingen bemoeilijkt, ging Broeder op zoek naar een andere manier om tot contact te komen.

Pijn en kwetsbaarheid

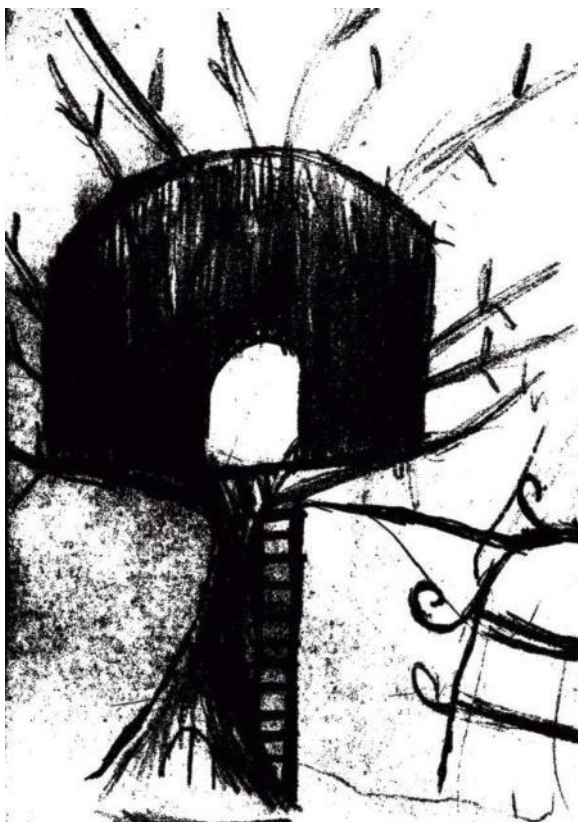
Door de zorgvuldig vormgegeven (met de hand gestempelde) brieven die deelnemers ontvangen en de persoonlijke toon, voelt de ontmoeting wezenlijk en intiem. Dat gevoel wordt versterkt als er bij de tweede brief een handgemaakt poppetje van kralen en touw wordt meegestuurd. De afzender spreekt je rechtstreeks aan, vraagt je op zoek te gaan naar je eigen pijn en kwetsbaarheid. Je krijgt ook een telefoonnummer, dat je altijd kunt bellen om door het schapenkind te worden toegezongen.

Zoals vaak in Broeders werk is dit project mysterieus en meerduidig. Het schapenkind neemt gaandeweg verschillende vormen en betekenissen aan: van symbool voor je eigen pijn en kwetsbaarheid tot een kind in een ggz-instelling, dat zich via jou opnieuw probeert te verhouden tot de maatschappij. „Hier zijn ook andere kinderen zoals ik. Een kudde van schapenkinderen. Hier leer ik met de wereld om te gaan, hoe ik er

BEELD SACHA ZWIERS

BEELD SACHA VAN DEN HAAK

Beelden die werden verstuurd aan deelnemers van **The Sheeptown Project**.

Theater

The Sheeptown Project (pilot) van Alexandra Broeder.
Inl: frascati-producties.nl
●●●○○

ooit wel in kan passen.”

Bij de derde brief zit ten slotte een adres en een cijfercode. Dat voert de deelnemer naar het altaar van het schapenkind. Iedere bezoeker laat een berichtje achter. Zo wordt de individuele ervaring ineens een gedeeld geheim met andere deelnemers: in ons allemaal huist een schapenkind, bij de een wat meer aan de

oppervlakte dan bij de ander. Broeder nodigt je uit je daar niet tegen te verzetten, maar je open te stellen voor je eigen angsten.

De pilot speelt zich voornamelijk af in de veilige beschutting van je eigen gedachten. Het maakt vooral nieuwsgierig naar een omvangrijker theatraal universum, dat Broeder hopelijk deze zomer kan presenteren.